

mo varali, ako jo sadimo. Le v malo, a v izbornih vrstah bo naša prihodnja moč. Ni pa še s tem dogotovljeno vse, ako smo vsadili drevo od t. i. finih vrst in ga prepustili samemu sebi, in ga moramo tudi potem vsako leto pravilno obrezovati, mu gnojiti in vsaj od časa do časa prerahljati pod njim travniško rušo. Le tako bomo dosegli res sadje, ki ga bomo veselili. Ako pa sami tega ne vemo, gotovo najdemo kje kakoga veščaka, ki ga vprašamo za svet. Vsako leto se nadalje vrši čela vrsta tedajev za oskrbovanje sadnega drevja, kjer se lahko o vsem tem proučimo. O bračame tudi večjo pozornost strokovnim knjigam. Prisrčno pozdravljam tudi sklep zadnjega sestanka sadjarjev, radi ustanovitve „Slovenskega sadjarskega društva“, ki nas bo podpiralo z nasveti, s posredovanjem nakupa dreves in prodajo sadja, ki bo nam sadjarjem to, kar je kmetovalcem posebej gospodarska zadruga. Zelimo, da se to toli potrebno društvo kmalu ustanovi in prične s svojim plodovitim delom. Mi pa naprej vztrajamo glejmo na to, da to društvo podpiramo in stem povzdignemo sadjarstvo.

Pomanjkanje čevljarskega popa je sedaj jako občutljivo in spravi marsikoga v zadrego. Temu se pa lahko vsak odpomore, da si napravi sam pop, koliko ga rabi za lastno rabo na sledeči način: vzame m. pr. pol kilograma pšenične moke, isto deni v ne-progosto platno, zaveži in izpiraj tako dolgo v vodi, dokler ne opaziš, da ne postane več bela (mlečnata). Potem ti ostane le mali del neke snovi v platnu, katero deni v posodo in postavi na primerno gorjo — ne vroč kraj. Čez nekaj časa se razkroji ta snov, da nima več iste žilavosti. V te slojeve jo kar lahko porabiš. Na noben način ne smeš te snovi pustiti dalje časa, ker potem začne gniti in dobi prav neprijeten duhi in ni več za rabo. Ako je takoj ne rabiš, potem to snov posuši in sicer na ta način, da jo vliješ na pločevino, katero moraš poprej namazati z maslčico, da se ti ne prime in pusti sušiti. Za domačo rabo je pa najbolje, da pripraviš pop nekaj dni pred rabo in porabiš svežega. Vodo v kateri si izpiral moko pa pusti, da se čisti. Ona bela snov, ki se vsede na dno je škrop ali šterka. Odlij previdno vodo, naliž zopet čiste vode in dobro pomešaj. Pusti, da se vsede in ponavljaj to tako dolgo, da je škrop celo bel, nakar ga posuši. Na ta način dobiš pravi škrop, ki je vporaben za perilo!

Hmeljarsko društvo za Slovenijo s sedežem v Ljubljani javlja vsem hmeljarjem, da zneso letnina 5 K. Kdor hoče društvu pristopiti, naj se požuri in vpošlje navedeno svoto.

Proti špeharjem-kmetom. Mariborski mestni magistrat, ki ga je dosedaj vodil velik liberalcec dr. V. Pfeifer, namerava prepovedati kmetom-špeharjem, ki nimajo obrtnega lista, dovažati zaklane svinje, tele, meso in špeh na mariborski trg. S takimi odredbami hoče magistrat še bolj povečati dragotino in pomanjkanje. Stara navada je bila, da so špeharji iz Dravskega polja dovažali omenjena živila na naš trg. Gospodje na magistratu, le tako naprej! Kmalu boste imeli prazen trg!

Sisak pristanišče. Da se razbremenijo železniška proga med Sisakom in Beogradom, se je uredilo vse potrebno, da se blago, namenjeno za Beograd, v Sisku spravi iz vagonov v lahje-vlačilke in po Savi odpravi v Beograd.

Tovarne karbida ustavljene. Tvorilnica karbida v Dugomratu in razne tvornice v Splitu in okolici so ustavile nedavno svoj obrat z ozirom na velike zah-teve delavcev.

Tedenske novice.

† **Zupnik Vasilij Kurdydyk.** Romarji na Crnogoro se bodo še spominjali ljubeznivega gospoda begunca iz Galicije, ki je zadnja leta vojske preživel tu med nami in postal ljubljeneec vseh, ki so ga imeli priliko spoznati. Le s težkim srcem smo se ločili od njega, ko se je pred poldrugim letom vračal v svojo domovino, na (grško-katoliško) župnijo Czernichovec pri Zbaražu, saj smo slutili, da te zlate duše v življenju ne bomo videli več. In zdaj je došel iz Galicije žalosten glas, da je to blago srce že dne 19. dec. 1919 nehale biti. Umrl je za legarjem v sredi svojih ljubljenih rojakov tam v daljni Galiciji, kjer je našel vse razdajano in kjer ni ućakal lepših dni, v katere je veroval tako živo. Pač je napočil že dan svobode za nas Slovence, ki nas je rajni za časa svojega izgnanstva tako prepričevalno krepil v urah dvomov vedno znova ponavljajoč: „Prvih tisoč let je bil vek romanski, drugih tisoč let je vek germanski, tretji tisoč se bliža, to pa je vek slovanski!“ Njegova domovina pa se ječi pod vojno viro in še ni napočil dan vstajenja za majko Veliko Rusijo. Neizpolnjena mu je ostala tudi druga srčna želja, ki ga je gnala nazaj v svojo domovino; ni mu bilo dano, sestati se s svojo ženo in otroci, ki so razen sina Vladimirja še vedno daleč v Rusiji. Toliko je prestal od začeta vojske, ko ga je avstrijska vlada dala zapreti zaradi njegovega slovanskega mišljenja, tri dolga leta je prebil, ne vedoč, kaj je z njegovo družino, v raznih avstrijskih ječah, gledal smrti v obraz z zloglasnim Thalerhofu, a ni obupal. Zaupanje v Boga in vera v vstajenje slovanstva sta ga držali po koncu. Zdaj pa so žalost nad nesrečno domovino in varane nade na zopetno svidenje z dragimi, od katerih je bil že šest let ločen, vzele temu krepkemu možu prejšnjo odporno silo in mu skopale prerani grob. Mučeneo, katerega življenje je bilo pretrajljivo žaloigra, je odšel z njim v večnost. In nam, prijateljem njegovim, ne bo dano poklekati na žalno njegovo gomilo, spominjati se ga pa hočemo vedno, kakor tudi on ni mogel pozabiti svojih ljubih

Slovencev, med katere ga je vleklo srce nazaj v teh težkih dneh. Nepozabni Vasilij, Ti pa izprosi pri Bogu, da kmalu napoči zlati vek slovanski, o katerem smo tolikrat skupaj sanjali. Na svidenje tam nad zvezdami!

Železniška nesreča pri Pamečah. Dne 24. februarja, okoli 18. ure, sta se sprožila na postaji Slovenjgradec dva polna železniška vozova in sta z veliko naglico drdrala proti Dravogradu. Naproti jima pride vstric Pameč večerni osebni vlak št. 1843. Z velikim pokom sta zavozila drug v drugega. Polna železniška vozova sta se popolnoma razbila, stroj je čisto poškodovan in še dva osebna vozova raztrgana. Med velikim krikom in vikom so začeli prihiteli ljudje reševati iz polomije ponesrečence. Enemu možu je odtrgale obe nogi in ga tako poškodovalo, da je med prevozom v slovenjgraško bolnišnico umrl. Bil je k sreči še prej previden med potjo. Eni deklici je zlo-milo roko in nogo. Več oseb je bilo lahko ranjenih in krvavih ter opraskanih. Sreča v nesreči je bila še ta, da se je vozil z istim vlakom g. dr. Harpi iz Slov.-Gradca (tudi lahko poškodovan), ki je nudil ubogim ponesrečencem prvo pomoč. Pri železniški upravi bo pač potreba „železne“ roke in metle, da se odpravi vsaj najhujši in kričeči nered! Vsestransko zabavljanje in nezadovoljnost bi že morala vsaj nekoliko zmanjšati merodajne in poklicane činitelje, da se razmere zboljšajo!

Vsi javni shodi na levem bregu Drave mariborskega političnega okraja in v občinah ob demarkacijski črti so do nadaljnjega prepovedani.

Vlada je dala izgnati preko meje v St. Ilju v Slov. gor. vpokojenega stotnika Vavra. Mož je bil na sumu, da njegovo „delovanje“ in „potovanja“ niso bila taka, da bi jih naša država lahko odobraval. Izgnati bo treba še več takih tičev.

Gostilno Anderle pri Gornji Sv. Kungoti je dala politična oblast zapreti, ker obstaja sumnja, da so se zbirali tam državni nevarni elementi.

Vzgleđna vas. Vsi prebivalci vasi Zigon pri Sv. Lenartu nad Laškim so pristopili k Slov. kmetijski zvezi ter plačali tudi obenem udnino. Udnino je pobrala pridna posestnica Marija Frece, ki se je letos omožila v Zigon iz ugledne Cencekove hiše na Gori. Naj bi tej vasi sledile še tudi druge vasi! V skupnosti je moč!

Za bralna društva po deželi. V zadnjem času so nam začela razna bralna društva iz dežele pošiljati naznanila svojih občnih zborov v objavo. Uredništvo je mnenja, da za bralno društvo kake župnije pač zadostuje, ako se oznani občni zbor pred cerkvijo ali pa v društvu samem. Taka neznatna oznanila, ki nimajo nobenega pomena, nam jemljejo samo prostor v listih in jih v prihodnje ne bomo več priobčevali. Prireditve društev se bodo priobčevale, naznanila malenkostnih občnih zborov pa ne več. Brez zamere!

Organist Jože Kegl menda že od Sv. Marka niže Ptuj nam je poslal popravek. Se kak advokat z dežele ne zadene popravek, pa bi ga organist. Se toliko drzen je ta človek, da grozi listu s tožbo. G. orgljar, veste li, kaj se pravi tožiti list pred porotniki! Zadnji čas se dogaja, da prejema uredništvo celo kopico raznih groženj od strani organistov. Vse novejšje bomo priobčili in opozorili gg. župnike, da primejo te v drznosti napredne stiskače orgel malo za ušesa.

Na gostiji Masten-Tkavč v Frankovcih pri Ormožu se je nabralo za dobrodelne namene 65 K. Prisrčna hvala!

Razgled po svetu.

Koliko Italijanov živi na svetu? V Italiji živi 38 milijonov Italijanov, v zasedenem ozemlju 1% milijona, v drugih državah pa živi okrog 8% milijona, torej živi na svetu približno 50 milijonov Italijanov. V Italiji pride na stirijski kilometer 130 prebivalcev, Italija je torej ena izmed najbolj gosto obljedenih držav na svetu, vsled česar ni čuda, da se vsako leto izseli iz Italije v druge države več kakor 1/2 milijona oseb.

V Nemčiji odklenkalo socijalni demokraciji. V Nemčiji se ravnokar vrše občinske volitve, ki pa pomenijo za socijalno demokracijo popoln poraz na celi črti. Na Saksonskem so izgubili 60% glasov, na Bavarskem in Virtemberskem celo 80%, po drugod pa od 30 do 40%. Že sedaj se odločno zatrjuje, da bodo pri prihodnjih državnoborskih volitvah socijalni demokracije izgubili 1/2 poslancev. V prihodnjem nemškem državnem zboru ne bo več prišla socijalna demokracija v poštev kot vladna stranka.

1% milijon stradalajočih otrok se po poročilu kongresa za otroško oskrbo v Ženevi nahaja v Nemčiji in v Avstriji. Da bi se nekoliko pomagalo tem stradalajočim otrokom, bi bila potrebna mesečna svota 18 milijonov švicarskih frankov. Toda vprašanje je, kdo naj pomaga s takimi ogromnimi zneski?

Stavka dunajskih pekov. Dunajski peki zahtevajo zvišanje plač za 100 do 150% ter grozijo s stavko, ako se zahtevi ne ugodí. Njihovi zahtevi se pa bo moralo ustreči in cene za kruhbodo zopet — že zopet zvišane!

Ljudsko štetje na Dunaju. Te dni je bilo izvršeno ljudsko štetje na Dunaju. Dunaj šteje po stanju z dne 31. januarja 1920 zavsem 1.838.708 oseb, dočim je štel Dunaj pri zadnjem ljudskem štetju v letu 1910 2.031.498 oseb, število prebivalstva Dunaja je torej od preobrata naprej padlo za 192.790 oseb.

V Avstriji obdačujejo služinčad. Po poročilu graških listov pošiljajo davčni uradi plačilne naloge raznim gospodarjem in gospodinjam, ki imajo v služ-

bi razno služinčad, kot hlapce, dekle, sobarice itd., češ, da mora delodajalec odtegniti služinčadi določene zneske od mesečne plače ter te zneske oddati davčnim uradom. Daleč so že prišli v Avstriji!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 8. svečana se je tudi pri nas ustanovil telovadni odsek, ki ima že 49 članov. Ker se bo v najkrajšem času začelo s telovadbo, je želeli, da se fantje, ki hočejo pristopiti, nemudoma prigrasijo. Naj pridejo na fantovski večer, ki je vsak četrtek ob 8. uri zvečer v čitalnici.

Opisi.

Sv. Peter pri Mariboru. Pri nas hujška viničarje nek Verlič, ki je 15. februarja tudi predsedoval socijaldemokratskem shodu v Mariboru. Čudimo se, da se je ta človek tako izpremenil! Saj je bil nekdanj kot vodja naših tamburašev navdušen za slovensko narodno stvar! Zdaj pa se je podal v službo Wallischev, v službo nemške in nemškotarske socijalne demokracije! Pa prav zaprav se mu ni čuditi. Saj se ta mož tudi v svojih poklicih silno izpreminja: bil je čevljar, potem oskrbnik, nato kočar in vrtnar, pa se mu ni obneslo; zato se je lotil mlatilnih in drugih strojev in ker mu tudi to ni šlo po sreči, je postal zopet oskrbnik. Zdaj po zimi pa se razvil v socijalističnega agitatorja. Radovedni smo, v kaj se bo prelevil na spomlad. Morebiti se bo lotil izdelovanja kočnikov.

Gornja Sv. Kungota. Znani Paskolo zbira v svojih vinskih kletah sumljive elemente. Tam zabavlja na debelo in široko čez našo državo. Govori se o polovnjaku vina, ki ga je Paskolo obljubil nekim sumljivim pretepačem. Paskolo, ki je znan izza dobe pred vojsko in med vojsko kot eden najzagrizenejših sovražnikov vsega, kar diši po slovensko, ki je po preobratu tihotapil v velikem v Nemško Avstrijo in je bil zato celo kaznovan, ta Paskolo sedaj mirno brez potnega lista pogosto hodi čez Lačane v Ernovž in Ljupico ter nazaj. Paskolo je navzoč na vseh tajnih shodih, ki jih prireja Mermolja in Hojnigg v ozemlju severno od Maribora. Opozarjamo samo na take tajne sestanke pri Senonigu na Pesnici, pri Anderlu v Gornji Sv. Kungoti in v Paskolovi kleti. Ali vlada noče videti, kakšen namen imajo taki sestauki?

Svečina. Krčmar Anderle pri Gornji Sv. Kungoti, ki niti ni jugoslovanski državljani daje na razpolago za tajne sestanke svojo hišo Mermolji in Lah-Germanu Paskoli. O tem bomo govorili na drugem mestu. Anderle, ki bi moral biti zadovoljen, da sme živati v naši državi in uživati jugoslovanski kruh, pa govori okoli, da so baje pristaši Kmetске zveze prvi napadli one divjake, ki so z latami in železnimi drogi brez povoda napadli zborovalce v kungoški šoli. S takimi drzneži bomo kmalu obračunali.

Sv. Križ pri Mariboru. Že stojimo v vrvenju volilnega boja. Za uretko nedeljo so nas vabili kričeči lepaki Samostojne na shod k Verdoniku. Drugi lepaki pa so nam naznanjali shod Kmetске zveze pri cerkvi Sv. Križa in pri Zgornji Kungoti v šoli. Najprej se je vršil shod Kmetске zveze, kjer je pojasnil domači g. župnik mnogobrojnim zborovalcem, v čem obstoji glavno delo za povzdigo kmetškega stanu, ter dokazal, da je ravno kmetška zveza pospeševala najbolj med ljudstvom izobrazbo in smisel za združništvo, dočim se Samostojna vrva med nas le zda, ko se bližajo volitve, da dela med nami razprtije in prepire. Po dobro uspelem zborovanju se je večina razšla domov, nekaj pa se jih je podalo k Verdoniku, da bi se slišali Mermoljev evangelij. Da bi se preveč ne dolgočasili v pričakovanju samostojnega odrešenika, si je seveda naročil vsakdo merico vina. Čakajo, čakajo, a odrešenika ni. Kje so govorniki? Ali so se jim polomila kolesa, ko so se vozili k nam? Ali so zašli kje v naših gozdovih? Ali so se zbili naših zavednih fantov in mož? Kazalec se je pomikal dalje in dalje, a krivih prerokov ni bilo na dan. Ko so nekateri pregoreči neodrešenci le kazali svojo hudo nevoljo proti gostilničarju, jih je ta mirno potolažil: „Kaj hočete še govornika? Saj ste že dosti slišali pri cerkvi!“ Tako se je pri nas mirno končal ta dan, gostilničar pa je zvečer z zadovoljstvom prešteval svoje desetake, češ, kjer se dva prepirata, tam ima tretji svoj dobiček? A radovedni smo, če se bodo še kdaj bliskali samostojni lepaki na Verdonikovih stebrih, voglih in vratih, ker so večerni telegrami naznanili vsem samostojnežem naših obmejnih krajev pretužno vest, da so dobili njihovi tolovaji pri Zgornji Kungoti zastuženo plačilo za svoje razbojniško nastopanje v podobni krvavih in razbitih glav. Prišli so že menda zdaj do prepričanja, da bi se jim godilo pri Sv. Križu gotovo le še slabše. Zato pa damo skrbnemu očetu Verdoniku prijazen nasvet, naj se nikakor ne spušča na vroča tla volilnega boja, ker bi njegov ugled padel pod ničlo, kakor hitro stopi v vrsto tistih, ki nastopajo s koli in železnimi palicami proti našemu poštenemu slovenskemu ljudstvu!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Na ženskem shodu v nedeljo, dne 22. februarja, so naše zavedne Pohorjanke najodločnejše protestirale zoper krivično zapostavljanje kmetškega ženstva pri nameravanem volilnem redu bivše vlade. Izredno množičevino obiskanemu shodu je predsedovala naša odlična narodnjakinja g.

Julka Skerbinjek-Lakožičeva, katere junaški nastop in uvodni govor je rodil občno navdušenje. V imenu kmetijskih deklet je govorila kmetijska hčerka Slavka Ropičeva. Predsednica Dekliške Zveze, Marica Medved, je v kaj lepem govoru dokazala, da gre ženski volilna pravica po razsodbi zdravega razuma in sicer vsem ženskam brez izjeme, ker sleherni ima velike dolžnosti do države, naj ima tudi državljanske pravice. Z viharim navdušenjem se je odobril predlog voditeljice shoda, da se odpošlje zahvala in izreče zaupanje velezaslužnemu dr. Hohnjcu, ki se je krepko postavil za ženske pravice. Našo zahtevo pa smo v obliki resolucije odposlale deželni vladi in ministrskemu predsedstvu v Beograd. Za narodno himno se je zaključilo dobrouspelo zborovanje.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Dne 22. svečana so kmetijske žene in dekleta pri političnem shodu protestirale, da je večina kmetijskih žen in deklet izključenih od volilne pravice. Me zahtevamo za nas volilno pravico kot zavedne Slovenke, dobre državljanke naše dične Jugoslavije. Me smo to dokazale in si zaslužile s tem, da smo vodile in vzdržale naše gospodarstvo, ko smo podvojile naše duševne in telesne moči, ko so bili naši moži in mladeniči na svetovni vojski.

Sv. Jakob v Slov. gor. Pravi, da politično in društveno življenje tu pri Sv. Jakobu spi! To je nesrečnica! Pridite k nam g. urednik in se bodele prepirali! Zal vam je lahko, da niste bili na protestnem shodu žen in deklet v nedeljo, dne 22. februarja. Slišali bi, kako znamo me ugovarjati in koliko nas je, ki se zanimamo za to, da nam dajo naše pravice. Poznate grohe naše prejšnje ljubljanske in beograjske vlade, poznamo jih sedaj tudi tukaj; veste prav dobro da je Samostojna v ponižni in nelepi službi bogatinov, ni vemo to še bolje, posebno pa vemo, da so v Samostojni najhujši nemškutarji in te ljudi je podpirala ljubljanska vlada! Hočete dokazov? Pove vam jih gospod Voglar in drugi, ki so ravno najhujši nemškutarjem, ljudem, ki bi se danes vsi podpisali za Nemško Avstrijo, že nekaj izdali novi volilni red. Pa vsa skupaj jim ne bo nič pomagalo, ker občin ne bodo dobili. Ljubljanska vlada pa nosi umazan pečat, da se je zvezala tu ob meji z najhujšimi sovražniki države. Bil je obenem pretečeno nedeljo tudi politični shod Dekliške zveze. Slišale smo nauk „Gospodinja bodi čedna!“ Morebiti bi tudi Vam gospod urednik ne škodilo, če bi poslušali, kak red mora človek imeti v svoji hiši, v svojem gospodarstvu, zato škoda, da Vas ni bilo tukaj. Pa enkrat morate priti, da vidite in spoznate naše izobraževalno delo!

Sv. Jurij v Slov. gor. V torek, dne 24. t. m., smo pokopali bivšega župana v Partinju g. Mihaela Dolajša. Bil je značajan, krščanski in naroden mož. S svojim milim in blagim značajem si je povsod, kamor je svojačasno prišel po kupčiji, pridobil mnogo prijateljev. Blagemu možu svetila večna luč!

Osek. Pri nas grozno razsaja španska bolezen. Dne 8. svečana smo pokopali pridno mater Joz. Plohl v 66. letu starosti, ženo iz dobre in narodne hiše ter je lep pogreb pričal o njeni dobrotljivosti. Dne 13. februarja smo pa ravno iz iste hiše pokopali mladenko Ijudmilo Kaučič v najlepši mladosti 13 let. Tolaži pa nas zavest, da se vidimo nad zvezdami! — Samostojna pri nas nima obstoja, kajti vse je za našo Slovensko kmetijsko zvezo!

Ormož. „Nova doba“ trdi v svojem zadnjem listu, da obstoji pri nas močna organizacija SKZ in pa skupina meščanov, ki niso zadovoljni z občinskim gospodarstvom, pa tudi ne s političnim taktikom. Meščani, ki se ne dajo poriniti v demokratični tabor, so veliki grešniki. Njim klerikalci ne morejo dati odveze. To milost smejo deliti samo od Boga zato ustvarjeni demokrati. Dopisnik pogledajte v svoje vrste in primite za uspeša tiste gospode, katerim je narodnost deveta briga in ki delajo v dosego svojih sebičnih namenov in pobijanje klerikalcev to, kar predhaja potvorim Slovence Kmetijske zveze. Povejte gospodom la so delali in še delajo ormoško politiko, naj se sami primejo za svoj dolgi nos zaradi lepih vzgledov bratstva meščani s samimi hudobci, če gre, recimo ne za dobro slovensko stvar, ampak za lastne nikdar polne žope.

Ormož. Naša pošta prihaja vedno pozno, ker morajo gospod poštar najprvo klerikalne časnike „cenzurirati“, da vidijo, kakor so rekli, kaj pišejo „Crnuhi“. Gospod poštar, če Vas klerikalni časniki zanimajo, potem si je naročite, naše pa nam spravite točno v roke. Če pa Vas zanima protiklerikalna politika, potem pa poidite tja, kjer plačujejo pošto demokrati, ne pa tudi „Crnuhi“, katere bogzna zakaj so vražile.

Sv. Marko niže Ptuja. Na gostiji uglednih krščanskih hiš Prelog-Bezjak so gostje darovali za Orlovski sklad 120 K, za Dijaško kuhinjo pa 43 K. Bog povrnil Novoporočencema pa obilo nebeskega blagoslova.

Sv. Barbara v Haložah. Imamo slučaj, da pri kolekovanju bankovcev komisija ni pravilno kolekovala, ker je na tisočkronske bankovce prilepila stoškronske znamke. Reveži tega niso opazili in sedaj so v zadregi, da, celo v veliki nevarnosti, da zgube denar. Dolžnost komisije je, da popravi to škodo takoj. Pri kolekovanju naj bi se pustilo kozarec popolnoma pri miru!

Veržej. V nedeljo, dne 22. februarja, se je vršil pri nas shod našega narodno zavednega ženstva zoper nameravani krivični volilni red. Shod je bil dobro obiskan. Kot gospodnice so nastopile tri kmetijske žene in sicer Alojzija Panič, Horvat in Sršen, ki so v prav navduševalnih besedah zahtevale volilno pravico tudi za žensko kmetijsko ljudstvo na deželi in iskale veliko trpljenje in ogromna bremena, katere je

nosilo naše vrlo kmetisko ženstvo za časa svetovne vojne. Odločno so tudi ugovarjale zoper novi šolski zakon, kakoršnega si žele liberalci, dedkariji in samostojneži. Vse gospodnice so se navdušeno izrekle za našo slovensko krščansko Kmetisko Zvezo. Ob sklepu shoda je bila prečitana in sprejeta tozadevna resolucija in ženski pevski zbor je zapel našo prelepo narodno himno.

Laporje. Ženski shod se je vršil dne 22. februarja v Laporju. Mnogobrojno kmetijsko ženstvo je odločno protestiralo proti omejevanju ženske volilne pravice in zahtevalo splošno volilno pravico tudi za se. Enako ugovarja zoper način rešenja valutnega vprašanja 1:4.

Ziče — Dražavas. Tukaj je umrla dne 27. februarja obče priljubljena posestnica Marija Robar, roj. Krajnc v 38. letu svoje starosti. Svetla pokojnica večna luč. Ostali rodbini pa naše sožalje. — Naše Bralno društvo vrlo dobro napreduje. Iprizorilo je že par iger, pod vodstvom našega marljivega blagajničarja, gospoda nadučitelja Časl. Za izkupidek je društvo nabavilo deloma knjige, deloma druge potrebščine tako, da razpolaga društvo danes precej obsežno, ter lepo urejeno knjižnico, iz katere se pod nadzorstvom g. župnika nazpečava v najlepšem redu vsako nedeljo lepo število raznovrstnih knjig med ude. Vsa čast torej gospodom voditeljem, ki združeni s lasti in dekleti, tako pridno in skrbno našeljujejo delo za obsoj društva!

Dramlje. Vedno se slišijo žalostne novice, ki pretresajo svet, ki pa tudi kalijo mirno družinsko življenje. Udarce za udarcem vsekava globoke rane v blaga srca človeških otrok. Nemila smrt je tekem šestih let štirikrat obiskala priljubljeno Leberjevo družino. Uropala jih je dveh sester in odvzela skrbnega očeta. Ni ji še bilo tega dovolj, še hujše gorje jim je hotela zavdati. Kot najdražjo žrtev si je izvolila še njihovo mamico. Prišla je nenadoma in predno so se zavedli otroci, se je že čista duša mamice preselila v večnost. Blaga mati je bila vzor krščanske matere. Celu svoje življenje je neustrašno skrbela za blagor svojih otročičev. Njeno življenje je bilo polno trnja, toda kljub temu ni nikdar obupala. Vzgojila je prave krščanske otroke, vnete za vero in narod. Njena največja skrb pa je bila za svojega najmlajšega sina, kateremu je pomagala, da je dovršil gimnazijo. Neizrečeno se je razveselila, ko se je potem posvečil duhovskemu poklicu, da bi postal mašnik. Ni ji pa bilo usojeno, da bi bila to dočakala. Zapustiti je morala poprej ta svet. Kako je bila ranjena mati priljubljena, se je videlo pri njenem pogrebu. Cele trume ljudi od blizu in daleč so prišle, da bi pospremili blago mater k večnemu počitku. Janez Mulej se je v imenu ranjke matere poslovil od jokajočih otrok, jih tolažil in polagal na srce, naj za nepozabno mater pridno molijo. Z otočnim srcem se so poslovili s krsto ranjke od domače hiše. Po prekrasni žalostinki, ki so jo zapeli drameljski pevci, ni bilo na pokopališču očesa, ki bi se ne bilo posolžilo. Vsi, ki hitimo v blagi materi, sosedji in faranki tudi svojo lastno izgubo, izražamo najiskrenejše sožalje osirotehim otrokom.

Smarje pri Jelšah. Protestni shod žen in deklet za volilno pravico se je vršil pri nas v nedeljo 22. t. m. v župnišču ob ogromni udeležbi zavednega našega ženstva. Shod je otvoril in vodil g. kanonik J. Boharac, predsednik okrajnega odbora SKZ. Govorile so posestnica Marija Čak in mladenki Marija Vrbovšek in Franeka Smole, v imenu mož pa kmet J. Golobčan in kaplan Munda. Navdušenje je narežale pri vsakem govoru. Soglasno so se sprejele ostre resolucije za volilno pravico kmetijskih žen in mladenk. Zoper novi šolski načrt in za versko vzgojo mladine ter v gromovitim „Zivijo!“ pozdravljena zaupnica doktor Korošec in Jugoslovanskemu klubu. Samostojni so sprva skušali shod zopet motiti, a so umolknil, ko so jim razjarjene žene začele izpraševati umazano vest ter so spoznali da jim manjka dovolj izurjenih prepečev. Kar je pravih mož in žen je vkup, le vkup pod prapor Kmetijske zveze!

Smarje pri Jelšah. Stiri desetletnice svojega zakona sta obhajala te dni Jakob in Franška Vesenj. Vrhna našima prisašema iz sroca zastitama iz klčemo na mnoga leta!

Dobrna. Dne 22. februarja se je vršil pri nas shod, kakoršnega Dobrna še ni videla. Vršilo se je namreč zborovanje našega narodno zavednega ženstva zoper nameravano krivično občinsko volilno reformo. Poznamo sicer naše vrlo ženske in dekleta kot politično vzorno vzgojene, da so pa tako navdušene za svoje pravice v prid narodu in Jugoslaviji sploh, si pa nismo mogli misliti. Kot gospodnice so nastopile tri žene in sicer ena kot mati, druga kot gospodinja in tretja kot žalujoča mati, ki je v vojni izgubila dva sina, ki sta bila dika in ponos mladeničev naše župnije. Nadalje ste se govorili dve dekleti, ki ste se z vso odločnostjo pridružili ženam z zahtevo po pravični volilni reformi. Zborovale je bilo okrog 250. Le tako junaško naprej! Dobro ste pomagale rešiti pred Nemci, sedaj se rešite Dobrno in domovino pred domačimi sovražniki. Vrlo uspeši shod je sklical krajevni odbor naše Slov. Kmetijske Zveze.

St. Ilj pri Velenju. Na dobro obiskanem shodu dne 22. febr. je ženski spol ostro ugovarjal zoper rop ženske volilne pravice. — Tukaj je umrl Ivan Gril, oče karlane Grila v Cirkoveah. N. v. m. p.!

Šoštanj. Dne 22. februarja je bil pri nas zelo dobro obiskan ženski shod. Nastopile sta dve gospodnici. Ženske so ogorčeno protestirale zoper krivični volilni red in odločno zahtevale volilno pravico. Tozadevna resolucija je bila enoglasno sprejeta in z več sto podpisi opremljena poslana v Beograd.

Rečica v Savinjski dolini. Pri nas se je dne 22. februarja vršil na trgu velik, dobro obiskan žen-

ski protestni shod proti krivičnem občinskemu volilnemu redu za Slovenijo. Ženstvo je zahtevalo enakopravnost z drugim ženstvom delavskega in obrtniškega stanu, zahtevalo je tudi versko-nravne vzgojo otrok. Govorila je gospa Turnšekova in g. Kamperle. Za smeh je poskrbel naš dični poštar, ki se je radnji šas spremeni iz prosvitnega narodnjaka v čisto rdečega kričača in agitatorja „Lj. Glasa“. Njemu ob strani zvesto stoji učiteljica Matek. Dober tek! Rdeč je tudi naš pek. G. poštar, mislite, da se še vedno med Čiči? Prav bi storili, če bi zopet od nas očesli šila in kopita in petel. Mi ne potrebujemo vaše modrosti in „kulturnega“ dela! Srbite rajše za snage in red na pošti! Učiteljica Matek, poprimite se „kulturnega“ dela rajši v šoli. Ravno v vašem razredu bi bile treba dobre metle!

Nazaret pri Mozirju. Kmetijska zveza za Nazaret je priredila 22. februarja javni shod. Na izredno dobro obiskanem shodu zbrani kmetijski možje in žene so sklenili sledeče resolucije: 1. Kmetijske žene in dekleta, ki jih je liberalna in socialdemokratska vlada kot nerazsodne in nevedne izključila iz političnega življenja, ogorčeno protestirajo proti temu skrajno nedemokratskemu činu in najodločneje zahtevajo za vse ženske brez izjeme in razlike enako volilno pravico. Vse ali nobena. 2. Kmetije organizirani Kmetijski zvezi Nazaret protestirajo enako tudi proti odredbi vlade za Slovenijo z ozirom na maksimalne cene dobočene za živino, ker vidijo v tem gospodarsko oslavljenje kmetijskega stanu. Slično protestirajo tudi proti zamenjavi kron z dinarji v razmerju 1:4.

Laški okraj. Da so gg. trgovci v Laškem trgu podporni stebri Samostojne, je med drugim dokaz, da je trgovec Dergan vsiljeval kmetom plakate za shod na Svečnicu. Tudi pri Osolinu so začeli poleg cele vrste liberalnih listov prodajati „Kmetijski list“, ako pa vprašate za „Gospodarja“ ali za „Stražo“, ti odgovarjajo, da jih nimajo. Edino par iztisov „Slovenca“ imajo, pa še tega navadno zmanjka. Mogoče mislijo gg. trgovci, da se bomo mi kmetje zadovoljili namesto z usnjem, katerega nimajo, s kopo liberalnih in samostojnih laži.

Sv. Lenart nad Laškim. V nedeljo, dne 22. februarja, je sklical naš krajevni odbor Kmetijske zveze protestni shod zoper prikrajšanje ženske volilne pravice. Ogromna množica žen in deklet se je odzvala vabilu. Šolska soba je bila nabito polna zborovalk. Nad 100 žen in deklet je podpisalo resolucijo o zahtevi splošne ženske volilne pravice. Po končanem shodu pa so pokazali samostojneži svoj smisel do ženske volilne pravice. Prestregli so zborujoče ženstvo, katero so begali z različni lažmi. Posebno gonio so pa vprizorili proti dekletom, grozeč jim: Sedaj pa nobena od teh, ki ste bile na protestnem shodu, ne bo dobila meča, ker noben fant ni več tako neumen, da bi vzel za ženo kako klerikalko, ker je „nefan“ zakon sedaj prepovedan. Posebno se je v tem psovanju odlikoval tukajšnji upravitelj poštnega nabiralnika g. Cepuš. Svetujemo temu gospodu, da raje odstrani z naš vrat avstrijskega dvoglavnega orla s napisom: „K. k. Postablage.“ Pomisli naj, da sedaj živimo v Jugoslaviji, ne pa več v časih, ko je šlo g. Cepuš srkal iz rajnega „Stajerca“ svojo dušno hranu. Toliko za enkrat. — Prizadeto ženstvo.

Sladkagora. Dne 20. m. m. so dali preklicati samostojni pri cerkvi, da priredijo shod pri Smehu na Mestinju. Vabili so „vse prijateljice kmetijskega stanu“, ker jim je zmanjkalo kmetov, ki bi šli na Florjančkove hmanice. Njihovo samostojno srce se širi do „vseh prijateljev“, postalo je vodenično, ker so odpovalde žlate stajercijanske obljube. Do prihodnjosti se pa le naučite samostojni samostojno pravilne pisati, dragače vam pošlje SKZ učena iz 1. razreda ljudske šole, da vam dopove, kakšna razlika je med pesameznimi pismenkami.

Zusem. Dne 22. svečana se je vršil pri nas dobro obiskan protestni shod proti nameravanemu volilnemu redu za Slovenijo. Soglasno se je sprejela resolucija: Z ozirom na dejstvo, da je kmetijski stan podlagi državi in vsem drugim stanovom, obsojaajo zborovalec kar najstrožje nazano, da se hoče v volilni postaviti za Slovenijo izključiti kmetisko ženstvo od volilnih pravic, ter zahtevajo od osrednjega vlade v Beogradu za vse ženske v Sloveniji ravno isto volilno pravico kakor je imajo moški, to je sol. ene enako, tajno, aktivno in pasivno v vsa javna zastopstva.

Bučje. V naši župniji smo pokopali dne 4. svečana Franca Jakopina, p. d. Ješinski, v starosti 92 let. Ni slišati, da bi dočakal kdo tako starost, kot jo je rajni Ješinski. Cela bučka fara je spoštovala, ljubila in bila udana rajnemu, ki je bil v življenju vzor možato značajnega moža, delavnega, treznega, skrbnega gospodarja in dobrega očeta. Rajni Franc je županoval dolgo vrsto let naši občini, bil je tudi član krajnega šolskega sveta in zvest pristaja naše kršč. slovenske Kmetijske zveze. Cela bučka župnija in njena okolica, kjer je bil rajni Jakopina priljubljeno poznan, želi temu vzor-možu, slovenski kornari ter poštenjaku zasluženi večni mir in pokoj!

Prirreditve.

Cirkovec. Bralno društvo v Cirkovecih ima v nedeljo, dne 14. t. m. popoldne po večernem svoj letni občni zbor po običajnem dnevnem redu, katerega naj se člani udeležijo polnoštevilno!

Slovinci širite naše liste!